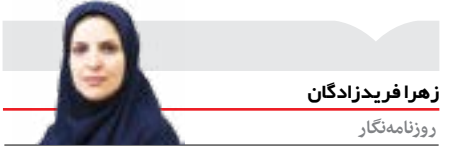

سازمان تامین اجتماعی با درج شروطی در بخشنامه ۱۴/۱۲، مانع بزرگی پیش روی زیست بوم فناوری قرار داده است

سردرگمی دانش بنیان‌ها با قوانین پیچیده بیمه‌ای

زهرا فریدزادگان روزنامه‌نگار

حرکت به سمت اقتصاد دانش بنیان ملزوماتی دارد که زمینه را برای رشد و ارتقای زیست بوم فناوری فراهم می کند و فعالان این حوزه را به سمت ثروت آفرینی و بالندگی کشور سوق می دهد. در سال ۸۷ و در راستای اجرای اصل ۱۲۳ قانون اساسی ایران، قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی و نوآوری ها و اختراعات در لایحه‌ای با همین عنوان به مجلس شورای اسلامی ارائه شد و پس از بررسی‌های مکرر، در آبان ماه سال ۸۹ از سوی مجلس تصویب شد و به تأیید شورای نگهبان رسید. به موجب این قانون، حمایت‌ها و تسهیلات قابل اعطا به شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان تشریح و تمامی ارگان‌ها و نهادهای مرتبط با فعالیت شرکت‌های دانش بنیان، مکلف به اجرای این قانون شدند. معافیت از پرداخت مالیات، عوارض، حقوق گمرکی، سود بازرگانی و عوارض صادراتی به مدت ۱۵ سال، تامین تمام یا بخشی از هزینه تولید، عرضه یا به کارگیری نوآوری و فناوری با اعطای تسهیلات کم بهره یا بدون بهره بلندمدت و کوتاه مدت طبق عقود شرعی از جمله حمایت‌هایی است که در ذیل قانون حمایت از شرکت‌های دانش بنیان عنوان شده است. در بند (د) ماده ۳ این قانون ایجاد پوشش بیمه‌ای مناسب برای کاهش خطرپذیری محصولات و دستاوردهای دانش نوآوری و فناوری در تمام مراحل تولید، عرضه و به کارگیری ذکر شده است.

با وجود تأکید قانون بر حمایت همه جانبه از شرکت‌های دانش بنیان برای تولید و عرضه نوآوری و فناوری، اما اکنون شرکت‌های دانش بنیان با چالش‌های درخصوص بیمه قراردادها روبرو شده‌اند که به گفته فعالان این حوزه، عملاً تشنه محکمی به پیشه زیست بوم فناوری و شرکت‌های دانش بنیان می زند و دستیابی به اقتصاد دانش بنیان را دشوار می کند. سازمان تامین اجتماعی به عنوان متولی حوزه بیمه در کشور، به تازگی بخشنامه‌ای را بدون اطلاع رسانه‌ای قبلی ابلاغ کرده و در دست تدوین دارد که نه تنها معیار با مفهومی حمایت از دانش بنیان هاست بلکه دست و پای فعالان زیست بوم فناوری را برای ادامه فعالیت بسته است.

قانون بیمه دانش بنیان‌ها چه می گوید؟

بر اساس ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی، شرکت‌ها و کارفرمایان عضو سازمان تامین اجتماعی علاوه بر پرداخت حق بیمه کارکنان، موظف به پرداخت مبالغی تحت عنوان حق بیمه قراردادها هستند. در حال حاضر هیچ معافیتی برای شرکت‌های دانش بنیان درخصوص پرداخت حق بیمه سهم کارفرما وجود ندارد. این در حالی است که طبق بخشنامه ۱۴/۱۲ درآمد سازمان تامین اجتماعی تمامی قراردادهای یک شرکت دانش بنیان در صورت وجود شرایط بخشنامه از پرداخت حق بیمه قراردادها (موضوع ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی) معاف خواهند بود.

به طور کلی شرکت‌ها در انجام قراردادهای بیمه‌انگاری خود معمولاً درصدی از ارزش قرارداد معادل ۱۶/۶۷ بین ۷ تا ۱۶ درصد را تحت عنوان حق بیمه قراردادها به سازمان تامین اجتماعی پرداخت می کنند. به موجب این بخشنامه، شرکت‌های دانش بنیان که مورد حمایت و پذیرش قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان و تجاری سازی اختراعات هستند، در صورت انعقاد قراردادهای بیمه‌انگاری که موضوع آن تولید کالاها و خدمات دانش بنیان بوده و مورد تأیید معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری نیز قرار گرفته باشند، از پرداخت حق بیمه قراردادها معاف خواهند شد و البته بدیهی است که برای استفاده از تسهیلات این بخشنامه وجود برخی شرایط مندرج در آیین نامه‌های کارگروه ارزیابی و تشخیص صلاحیت شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان از قبیل اینکه بیمه‌انگار این قراردادها صرفاً باید شرکت دانش بنیان باشد و کل مبلغ قرارداد باید درخصوص تولید کالا یا خدمات دانش بنیان باشد نه در رابطه با حمل، نصب، مشاوره و غیره و شرکت دانش بنیان

در تاریخ درخواست مفاصاحساب باید مورد تأیید کارگروه ارزیابی شرکت‌های دانش بنیان قرار گرفته باشد، الزامی است.

ابلاغ بخشنامه تلیخ و تخلص مقاطعه کاران

سازمان تامین اجتماعی، طی ۳۰ سال گذشته برای اجرای ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی که مربوط به حق بیمه قراردادها است، و جذب مبالغ حق بیمه قراردادها، هر ساله تعدادی بخشنامه صادر و در قالب این بخشنامه‌ها، تغییراتی را که در اجرای ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی بوده ابلاغ کرده است.

طبق آماري که سازمان تامین اجتماعی عنوان می کند، تعداد این بخشنامه‌ها به بیش از ۴ هزار بخشنامه رسیده که تعدد این بخشنامه‌ها، موجب سردرگمی و بروز مشکلاتی برای مشمولان این قانون شده است. سازمان تامین اجتماعی به دنبال فشار مدیران دولتی مبنی بر مشکل زابودن تعدد این بخشنامه‌ها، تصمیم گرفته است ۴ هزار بخشنامه صادر شده ذیل ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی را تجمیع کند. به این شکل که هر ۳۰ تا ۴۰ بخشنامه‌ای که حول یک موضوع مشترک صادر شده است، تجمیع و در یک بخشنامه خلاصه شود. ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی نیز از تعدد بخشنامه‌هایی نصیب نبوده و طی سال‌های گذشته ۳۰ تا ۴۰ بخشنامه در راستای اجرای این قانون از سوی سازمان تامین اجتماعی صادر شده است که هر کدام از این بخشنامه‌ها نیز شامل تبصره‌های متعدد و جداگانه دستورهای اداری و نامه‌های تکمیلی جداگانه بوده است.

یکی از این بخشنامه‌ها، ۱۴/۱۲ است و همان طور که گفته شد به موضوع معافیت شرکت‌های قراردادهای دانش بنیان - که مورد تأیید معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری هستند- در پرداخت ضرایب بیمه‌ای اشاره می کند.

بر این اساس از سال ۹۷ و به دنبال ابلاغ این بخشنامه، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری پس از بررسی همه جانبه، شرکت‌های دانش بنیانی که شرایط لازم را برای اخذ معافیت بیمه‌ای داشته باشند، در قالب نامه‌ای به سازمان تامین اجتماعی معرفی می کند. در راستای اجرای این بخشنامه، سامانه‌ای طراحی شد تا شرکت‌های دانش بنیانی که متقاضی استفاده از معافیت بخشنامه ۱۴/۱۲ هستند با مراجعه به این سامانه درخواست خود را به همراه متن قرارداد و نامه اعلام پایان پروژه (درخواست مفاصاحساب توسط کارفرمای قرارداد) ارسال کنند. پس از ارسال، درخواست متقاضیان مورد ارزیابی کارشناسان معاونت علمی و فناوری قرار می گرفت و در صورت انطباق آن با فعالیت‌های دانش بنیان شرکت، نامه تأیید معافیت از ضرایب توسط معاونت به شعبه مورد نظر در سازمان تامین اجتماعی ارسال می شد.

شروط کمرشکن

به دنبال اقدام سازمان تامین اجتماعی مبنی بر تجمیع بخشنامه‌های ذیل ماده ۳۸ قانون تامین اجتماعی، تحت عنوان بخشنامه تلیخ و تخلص مقاطعه کاران کارشناسان این سازمان، شروطی را به بندهایی از این بخشنامه افزوده اند که در صورت تصویب و ابلاغ آن، ضربه کمرشکنی به فعالیت شرکت‌های دانش بنیان وارد می شود و عملاً بخشنامه‌های قبلی را بی اثر و بلااستفاده می کند. طبق گفته‌های فعالان زیست بوم فناوری، درج شروط در بندهای بخشنامه تجمیع شده، اقدام زیرکانه‌ای بوده که در نگاه اول به بخشنامه چندان قابل ملاحظه نیست. طبق پیش نویس بخشنامه جدید، بند ۱۴/۱۲ بخشنامه پیشین به صورت کامل وجود دارد اما شرط به ظاهر کوچکی به این بخشنامه اضافه شده است. در این بند از پیش نویس بخشنامه آمده است شرکت‌های دانش بنیانی که به تأیید معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری رسیده یا دانش بنیانی که یا در حوزه آی تی (مشمول بند ۱۴/۱۱) یا کارگاه ثابت (مشمول بند ۱۴/۹) یا

سازمان تامین اجتماعی
به عنوان متولی حوزه بیمه
در کشور به تازگی
پیش نویس بخشنامه‌ای را بدون
اطلاع رسانی قبلی تهیه و تنظیم کرده
که نه تنها معیار با مفهوم حمایت از
دانش بنیان هاست بلکه در صورت
تصویب و ابلاغ و اجرای آن دست و
پای فعالان زیست بوم فناوری را برای
ادامه فعالیت می بندد

پژوهشی (مشمول بند ۱۴/۸) داشته باشند می توانند از معافیت ضریب قرارداد بیمه برخوردار باشند در غیر این صورت، یعنی قراردادهایی که غیر از این سه حوزه منعقد شود، حتی با نامه معاونت علمی و فناوری نیز مشمول معافیت نمی شوند.

این در حالی است که طبق قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان، بخشنامه‌های کنونی اگر شرکتی یکی از این سه شرط را داشته باشد به خودی خود مشمول معافیت بیمه‌ای می شود؛ بنابراین ضرورت ارائه نامه تأییدیه از سوی معاونت علمی و فناوری چه ارزشی ایجاد می کند؟ در واقع با بخشنامه جدید می توان گفت

عملاً شرکت دانش بنیانی وجود نخواهد داشت و دانش بنیان بودن یا نبودن شرکت، تغییری در معاف شدن از پرداخت ضریب بیمه ایجاد نمی کند.

پایبند نبودن تامین اجتماعی به قانون

مدیرعامل یک شرکت دانش بنیان در حوزه ساخت تجهیزات لوله گذاری آب در گفت وگویی با فرهنگستان «از عدم پایبندی سازمان تامین اجتماعی به قوانین و بخشنامه‌های معافیت شرکت‌های دانش بنیان از پرداخت ضرایب بیمه گلایه می کند و می گوید: «طی چندین سال فعالیت در زمینه ساخت تجهیزات لوله گذاری، تنها یک بار مشمول معافیت از پرداخت بیمه شدم که همان مرتبه هم پس از بررسی پرونده در هیات تجدیدنظر، این معافیت داده شد. ما یک شرکت دانش بنیان هستیم که تولیداتی با ارزش افزوده بالا می کنیم و طبق قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش بنیان باید از پرداخت حق بیمه معاف باشیم، در حالی که سازمان تامین اجتماعی به هیچ یک از این قوانین و بخشنامه‌های خود پایبند نیست.» به گفته وی، طبق قوانین تامین اجتماعی، این سازمان از قراردادهایی که موضوع آن اجرایی باشد، ۱۶/۶۷ درصد از مبلغ کل قرارداد و از قراردادهای فروش کالا ۷/۷۷۸ درصد از کل مبلغ قرارداد را به عنوان حق بیمه دریافت می کند. فرض کنید شرکت ما قراردادی را با شرکت آب و فاضلاب مبنی بر لوله گذاری یک خیابان منعقد کرده که طبق برآوردهای انجام شده، هزینه انجام این کار ۱۰۰ میلیون تومان برآورد شده است. طبق قانون تامین اجتماعی، باید ۱۶/۶۷ درصد از ۱۰۰ میلیون یعنی معادل ۱۶ میلیون و ۶۷۰ هزار تومان به سازمان تامین اجتماعی در قالب بیمه قرارداد پرداخته شود. حال برای لوله گذاری در یک خیابان به ۵ کارگر نیاز است که طبق قانون لیست بیمه این تعداد کارگر باید به تامین اجتماعی ارائه شود. اگر نرخ بیمه را ۷۰۰ هزار تومان به ازای هر نفر تصور کنیم، رقمی معادل ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان باید با بیمه یک ماه کارگران پرداخته شود. اگر پروژه مذکور دو ماه طول بکشد، این رقم به ۷ میلیون تومان افزایش می یابد. در این شرایط سازمان بیمه تامین اجتماعی با کسر ۷ میلیون تومان ۱۶/۶۷ درصد حق بیمه، مابقی مبلغ را به زور دریافت می کند، در غیر این صورت مفاصاحساب صادر نمی شود. در واقع اگر سهم سازمان تامین اجتماعی از یک قرارداد ۱۰۰ میلیونی، ۱۶ میلیون و ۶۷۰ هزار تومان باشد، پس از کسر ۷ میلیون حق بیمه کارگران، ۹ میلیون تومان دریافت می کند. وی ادامه می دهد: «نکته جالب توجه اینجاست که طبق قانون پرداخت ۱۶/۶۷ درصدی حق بیمه قراردادها، برای قراردادهایی است که صرفاً تصاد آن توسط کارگران و به اصطلاح بدی انجام شود،

در حالی که اکنون حدود ۷۰ تا ۹۰ درصد پروژه‌هایی اجرایی توسط ماشین آلات و تجهیزات مکانیکی اجرا می شود و تعداد کارگرانی که در پروژه فعالیت می کنند بسیار کم است. با وجود این سازمان تامین اجتماعی تحت هر شرایطی ۱۶/۶۷ درصد را از شرکت‌ها دریافت می کند. به اعتقاد من و بسیاری از فعالان شرکت‌های دانش بنیان، این اقدام سازمان تامین اجتماعی مصداق بارز دریافت پول زور است.»

۷ درصد حق بیمه کالا

مدیرعامل این شرکت دانش بنیان با اشاره به دریافت حق بیمه کالا از سوی سازمان تامین اجتماعی می گوید: «طبق قانون تامین اجتماعی اگر کالایی تولید داخل کشور باشد، تولیدکننده در زمان فروش کالا باید ۷ درصد از قیمت کالا را به عنوان حق بیمه به سازمان تامین اجتماعی پرداخت کند. فرض کنید قرار است یک دستگاه کاتر که توسط یک شرکت دانش بنیان در داخل کشور تولید شده به شرکت آب و فاضلاب فروخته شود. اگر قیمت این دستگاه ۱۰۰ میلیون تومان باشد، فروشنده باید ۷ میلیون تومان از این مبلغ را به سازمان تامین اجتماعی بدهد! در این میان مشکل اساسی این است که یک شرکت دانش بنیان برای تولید یک کالای فناورانه، بخشی از تجهیزات آن مانند سنسورها را از طریق واردات تامین می کند. در واقع بخشی از کالای تولید شده، وارداتی و طبیعتاً گران قیمت است. این سنسورها توسط شرکت دانش بنیان وارد و سپس در دستگاهی که شرکت تولید کرده، جاگذاری می شود تا محصول نهایی تولید و آماده فروش شود. در بخشنامه بیمه کالا، موکداً ذکر شده که حق بیمه به کالای تولید داخل اختصاص پیدا می کند در حالی که بخشی از کالای تولید شده خارجی و وارداتی است. اما سازمان تامین اجتماعی بدون در نظر گرفتن این موضوع، کل ۷ درصد حق بیمه را از قرارداد فروش کالا دریافت می کند.» به گفته وی، یک شرکت دانش بنیان نوپا که پس از طی مراحل مختلف و صرف هزینه‌های سنگین موفق به تولید یک کالای دانش بنیان شده و کشور را از خرید کالای مشابه خارجی بی نیاز کرده، چگونه می تواند با پرداخت حق بیمه‌های اینچنینی ارتقا پیدا کرده و رشد کند؟

تحمل هزینه‌های مضاعف به دانش بنیان‌ها

یک کارشناس فعال در زیست بوم فناوری در گفت وگو با «فرهنگستان» می گوید: «به رغم تلاش‌های فراوان و سرتسازیهایی که حامیان زیست بوم فناوری برای حمایت از شرکت‌های دانش بنیان و توسعه اکوسیستم فناوری در کشور انجام داده‌اند، در صورت تصویب بخشنامه جدید و شرطی که سازمان تامین اجتماعی برای معافیت از پرداخت حق بیمه شرکت‌های دانش بنیان تعیین کرده است، عملاً تولید کالای دانش بنیان در دست اندازهای بیمه‌ای گرفتار می شود.» به گفته وی، بسیاری از شرکت‌های دانش بنیان طبق بخشنامه پیشین، تلاش کرده بودند با پایین آوردن مبلغ قرارداد‌های خود، فضای رقابتی را بیشتر و انگیزه برای تولید محصول دانش بنیان و با کیفیت را افزایش دهند، اما اگر پیش نویس بخشنامه جدید به همین شکل تصویب شود، هزینه تمام شده محصول دانش بنیان افزایش پیدا می کند و شرکت‌ها دیگر نمی توانند محصول قابل رقابت در بازار تولید کنند. وی می افزاید: «یک شرکت دانش بنیان که برای اولین بار موفق به تولید یک محصول دانش محور شده، ریسک سرمایه گذاری را پذیرفته و بعضاً هزینه‌های سنگینی را برای تولید محصول صرف کرده است که با شروط مندرج در این بخشنامه، بسیاری از شرکت‌ها از این پس مشمول معافیت نخواهند بود و پرداخت حق بیمه فشار مضاعفی را به آنها وارد می کند.» وی معتقد است علاوه بر افزایش هزینه‌های شرکت‌های دانش بنیان، با تصویب این بخشنامه عملاً روند گرفتن مفاصاحساب با مشکل مواجه می شود و شرکت‌های دانش بنیان نیز حق هیچ گونه اعتراضی نخواهند داشت در غیر این صورت باید از طریق هیات تجدیدنظر و معطلی‌های چندماهه برای دریافت پاسخ اقدام کنند.

اطلاعیه

سازمان ملی استاندارد ایران

بر مبنای ماده ۲۲ ضوابط اجرایی استانداردهای اجباری و تشویقی و طرز به کار بستن علائم آنها، مصوب ۱۳۷۵/۷/۴ استاندارد ملی ایران به شماره ۷۱۱ تحت عنوان تافی و آب‌نبت- ویژگی ها و روش های آزمون مشمول مقررات استاندارد تشویقی می باشد. که در یک هزار و هفتصد و سی و چهارمین اجلاس کمیته ملی مربوطه مورد تجدیدنظر چهارم قرار گرفته است. مراتب جهت اطلاع عموم و توجه به الزامات قانونی آگهی می گردد.

الزامات قانونی:

لذا کلیه تولیدکنندگانی که دارای پروانه کاربرد علامت استاندارد تشویقی از این سازمان می باشند. سه ماه از تاریخ انتشار آگهی در روزنامه رسمی مهلت خواهند داشت تا نسبت به رعایت استاندارد مذکور اقدام لازم را به عمل آورند. کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ذی ربط می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر در مرکز به سازمان ملی استاندارد ایران و در استان‌ها به ادارات کل استاندارد مراجعه نمایند.

دفتر روابط عمومی و ارتباطات بین الملل

م.الف ۱۹۳۳

فرهنگستان

سایت روزنامه

www.FARHEEKHTEGAN.ir

آگهی مزایده شماره ۱۱۱-۹۹/۱م

دانشگاه آزاد اسلامی واحد درفول در نظر دارد آرازی کشاورزی خود واقع در چغامیش (چم دولتی) خود را از طریق مزایده عمومی به صورت اجاره سالانه به پیمانکاران و شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید، لذا از کلیه متقاضیان دعوت می شود جهت خرید اسناد مزایده به واحد تدارکات دانشگاه آزاد اسلامی واحد درفول و یا سایت www.iaud.ac.ir مراجعه نمایند. هزینه خرید اسناد ۲۰۰/۰۰۰ ریال و میزان سپرده شرکت در مزایده، مبلغ ۲۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد. که باید به شماره حساب معرفی شده از امور مالی واحد واریز گردد. ضمناً هزینه درج آگهی برعهده برنده مزایده می باشد. **حداکثر زمان فروش اسناد:** دو هفته کاری بعد از درج آگهی

آدرس (برای مراجعه جهت خرید و تحویل اسناد): درفول- کوی آزادگان- بلوار دانشگاه- دانشگاه آزاد اسلامی واحد درفول- واحد تدارکات- تلفکس ۰۶۱-۴۲۲۲۹۰۱

تدارکات دانشگاه آزاد اسلامی واحد درفول

صدای نخبگان، نگاه جوانان FARHIKHTEGAN

روزنامه فرهیختگان WWW.FDN.IR

@farhikhtegandaily

موتور M15/8417533 و به شماره شاسی NAS811100H5747369 و به شماره پلاک ۱۴- ۱۳۴- ۸۵ به نام اسحاق چمب مقفود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

◆◆◆

برگ سبز خودرو پژو ۴۰۵ مدل ۹۱ به رنگ سفید و به شماره موتور 13991012100 و شماره شاسی NAAM31FC5CK367724 و شماره پلاک ۱۴- ۶۵۱- ۶۵۳ به نام بدرالسلامی نژاد مقفود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

◆◆◆

سند و برگ سبز خودروسواری ۴۰۵ مدل ۸۵ به رنگ نقره‌ای - متالیک به شماره موتور 12485059072 و به شماره شاسی 24214324 و به شماره پلاک ۱۴- ۶۸۱- ۴۲ به نام حسین گطعلوی زاده مقفود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

◆◆◆

برگ سبز پراید سواری (هاچ‌بک) مدل ۷۵ به رنگ سفید شبیری - روغنی به شماره موتور 17691 و به شماره شاسی S1442275126932 و به شماره پلاک ۶۸- ۸۵۵- ۷۷ مقفود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مردک گواهی موقت اینجانب مهشاد طاهرزاده بروجنی فرزند محمدرضا به شماره شناسنامه ۴۹۱۷۱۰۰۴۶۴۰۰۰ صادره از بروجن در مقطع کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی صادره از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران با شماره ۳۳۸۳۳۲۵ مقفود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مردک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران به نشانی تهران-حصارک-بلوار دانشگاه-دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات ارسال نماید.

◆◆◆

مردک فارغ التحصیلی اینجانب فاطمه حمادی فرزند مسیمان به شماره شناسنامه ۴۹۱۷۱۰۰۴۹۶۲۰۰۰ صادره از دشت آزادگان مقطع کارآدانی پیوسته رشته تربیت بدنی صادره از واحد دانشگاهی سوسنگرد با شماره ۲۳۳۳۶۵ مقفود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مردک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوسنگرد به نشانی سوسنگرد-خیابان شهید غدیری اصل-روبه روی اداره جهاد کشاورزی صندوق پستی ۱۹۸۳۹۳۴-۶۴۴ ارسال نماید.

◆◆◆

برگ سبز خودرو تیا سواری سایپا مدل ۹۶ به رنگ سفید- روغنی به شماره